

A Szent László-herma Győrbe érkezésének 400. évfordulóján tartották meg Győrről a „Válal magash mindeneknél” című színelvonalas tudományos konferenciát 30 szakember előadással 2007. június 25–27. között. A névs konferencia nyitóestjén több mint 300 néző előtt adott elő a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsészettudományi Karának (Piliscsaba) hallgatóiból álló Boldog Özséb Színtársulat a piarista Benyák Bernát „A megszegeylenül irigység, azaz Salamon magyar király” című történelmi drámáját, mely Nyírárn íródtól 1772-ben.

Barokk iskolai színjátszás, őszinte lelkesedés, vidám közösség

A Boldog Özséb Színtársulat

A dr. Kilián István által felfedezett és kiadott háromfelvonásos színdarab 1074-ben játszódik. I. Géza király trónra lépése előtti idősziakban, bemutatva László herceg erkölcsi nagyságát és Salamon király intrikáit. A győri előadást a Vasvári Múzeumból dr. Zsigorhidi Czigány Balázs igazgató adta a korhű jelmezeket, melyeket az egyik szereplő, Kiss Borbála tervezett a diákszereplőkre. Az előadást Fejes Ildikó pallórozott hangú, hiteles népi előadásban megszólaló, nemrég felfedezett 19. századi Szent László-népeinek keretében.

Dr. Medgyesy Norbert történelmi, a színtársulat vezetője: „A Boldog Özséb Színtársulatot tanítványaimból alapítottam meg Piliscsabán, 2002 júniusában azért, hogy a nagy művelődéstörténelmi értékek reuelkedő, méltatlanul elfeledett és az utóbbi években kiadott 17–18. századi, barokk iskolai színjátszás drámaszövegei újra élővé válnak és megszólaljanak korunk színpadán. Eddig négy színdarabot mutattunk be. Godena Albert rendezővel mindenben ügyelünk a verses, egvedti stílusú szövegűsége és a korbeli jelmezre. A társulatot a Páls közelsége miatt a Pálos Rend alapítójára neveztek el.”

Godena Albert rendező szerint: „a hagyományainkat, őseink értékrendjét, Szent László tiszteletét ápoljuk. Csaknem ezer évvel ezelőtl emlékeztünk, megésem az elmúlásra, hanem az örök életre. Szent László életének örök példája keressztl. Soha életemben nem dolgoztam ennyire fogyeimezett és profi társasággal, és már most egészen biztos vagyok abban,

hogy nem is fogok. Szeretném, ha az elkövetkezendő néhány évben együtt tudnánk tartani ezt a színtársulatot. Nem kételedkem, hogy Medgyesy-Schmükl Norbert tanár úr mindent meg is jog tenni ezért. A Szent László-konferencia olyan ünnepp volt, melynek keretein belül egy hatalmas forgatag részévé válhatott mindenki. Ennek a hatalmas forgatagnak a neve: magyar történelmi múlt. Akkor szomorodtam el kissé, amikor csaknem ezer évet kellett utaznom saját hazám múltbeli dicsőségeiért...”

Palotai Ágnes: „Mít jelent számomra a Boldog Özséb Színtársulat? Barátokból, évfolyamtársakból verbuválódott csoportot, amelynek tagjai jó hangulatú értekes-értelmes időtöltéssel egy múltba való időutazást tesznek a barokk iskolaladimák nyelvi csouvirán keresztül. A Szent László-darab megismerésén keresztül mind a nézők, mind mi, szereplők egy keresztmetszetet kaphattunk a Géza megkoronázása körüli vetékedés történetéből. Nekem jutott az a nemes feladat, hogy Angyal szerepében Géza fejére tegyem a Szent Korona másolatát, mely egyrészt az állapot testesíti meg, másrészt pedig a Korona „forrását”, az isteni akaratból való kormányzás legitimitádját. E darab nyelvezete szintén egy intellektuális díszlett a „modern kor” rohanó és kulturálisan egyre silányabb napjaiban. E színtársulat megapalítása és ápolása rendkívül értékesnek tekinthető mind a hozzátartó, mind pedig az érdeklődő közönség számára. Boldogot tesz, hogy részese lehetek!”

Király Andrák: „Gimnaziumi éveim alatt is tagja voltam a

színjátszó csapatnak, több ízben fölléptünk a Szegedi Nemzeti Színházban is. Tavaly tavasszal aztán Medgyesy Norbert invitált a csapatba. A Szent László-drá-

mában a szarnok Salamon királyt játszottam. Nagyon nehezen ment a tanulás, főleg a vizsgaidőszak közepén. Nekem az adott erőt, hogy a kedvesemre gondoltam, neki játszottam. Sajnos nem tudott itt lenni Győrről, de azt mondta, lélekben ott ül a nézők között. Így is játszottam, magabiztosan és jókedvvel. Ezután minden föllépésemet neki fogom ajánlani... Hálás vagyok a tanár úrnak, hogy meghívott ebbe a jó hangulatú, baráti csapatba, mert nagyon élveztem a színjátszást, új barátokra leltem, megtanultam még erősebben koncentrálni. A közös próbák, programok, föllépés előtti imádságok összeköttek bennünket, s remélem, a jövőben is megmaradunk egymásnak!”

Szechenyi Magdolna: „Megapalítása óta játszottam a társulatban. Őszintén szólva nem gondoltam, hogy ennyi örömet okoz

a színjátszás. A legfontosabbnak a régi magyar nyelv megőrzését tartom, mely egy kivül, testes vörbörshoz hasonlókat: először gyönyörködünk a színeiben, élvezzük az illatát, majd izlelgetjük, és közben meghatóttan gondolunk az alkotóra!”

Horváth Gábor: „Színpadi pályafutásomat a mosoni templomban kezdtam, Németh László plébánosdaga idején, ahol misztériumjátékokat adtunk elő. Nagyon örültem, amikor Medgyesy Norbert meghívott ebbe a társulatba. Nehéz feladatot vállaltunk magunkra, amikor lehatároltuk,

hogy kizárólag régi magyar drámákat adunk elő, ugyanis a mai szemnek az akkori mondat szerkesztés nem egyszerű. Rengeteg időt és energiát vesz el a szerep megtanulása, de felemelő érzés, amikor a nézőközönség nevet vagy éppen megrendül. És a darab végén fölcsik hallani, hogy mennyire élveztek a játékunkat.”

A színi előadás által nyújtott elgondolkodtató élményt a megszólalókön kívül Fazekas Ibolya, Hajdu Vera, Kovács Mihály, Kucsóber Ervin, Lada Bertalan, Náday Zsolt, Nagy Zoltán János, Németh Edvárd, Ollé Viktória, Réger Ádám, Rétfalvi Balázs, Römer Regina, Sebő Balázs, Szácdocki Bálint, Tímár Judit, Tran Livia és Walter Tamás játékaik köszönhetők. Sok szép, eredményes előadást és gyümölcsöző hagyományápolást kívánok a társulatnak!

Jakab Gábor